

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/428/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114232396
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114232396.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 56007043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 93, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín p r o t i žalovanému: X. V., K.. X.X.XXXX, O. S. XXX, o zaplatenie 315,79 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 139,22 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 15.3.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 12.12.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 315,79 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 1,99 Eur počítaného zo žalovanej sumy za obdobie od 15.3.2014 do 3.12.2014 s úrokovou sadzbou 5,25 % ročne a tento úrok z omeškania žiadal priznať aj za ďalšie obdobie teda od 4.12.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu dňa 24.2.2013, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 397,10 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný úver riadne nesplácal, došlo k jeho zosplatneniu listom zo dňa 26.2.2014. Žalovaná suma predstavuje tak istinu vo výške 179,56 Eur, úrok vo výške 26,61 Eur, zosplatnenú istinu vo výške 39,62 eur, zmluvnú pokutu vo výške 17 eur a poplatky za upomienky vo výške 5 Eur, 12 Eur a 36 Eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 13.1.2015.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou zo dňa 24.2.2013, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, výpisom čerpania, splátok a úhrad, výzvou k splateniu úveru zo dňa

26.2.2014, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014, poštovými podaciami hárkami a zistil tento skutkový stav:

Dňa 24.2.2013 bola uzavretá písomná zmluva medzi veriteľom - obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovaným ako dlžníkom. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 397,10 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 12 mesačnými splátkami po 40,98 eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 40,29 %, RPMN 49,6%, priemerná hodnota RPMN vo výške 47,29%. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na 24.3.2013 a poslednej dňa 28.2.2014. celkové žalovaný mal žalobcovi zaplatiť sumu 491,76 Eur.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil už 4. splátku splatnú 28.6.2013, k ďalšej úhrade z jeho strany došlo dňa 12.9.2013 a keďže ďalej už úver nesplácal, veriteľ listom zo dňa 26.2.2014 ho vyzval k splateniu celého úveru teda sumy 315,79 Eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Z pripojeného poštového podacieho háрку vyplýva, že tento list žalovanému skutočne zaslal.

Žalovaný z predmetného úverového vzťahu uhradil celkovo sumu 257,88 Eur, čo opäť vyplýva z už spomínaného výpisu čerpania, splátok a úhrad.

Dňa 12.9.2012 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalobcom a toto postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 19.11.2014.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Súd bol toho názoru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba náležitosť, ktorá je upravená v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. , v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca ich súčet. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka záväzkovoprávneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014.

V dôsledku vyššie citovanej chýbajúcej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by preto mal vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. 397,10 Eur, a keďže mu zaplatil 257,88 Eur, jeho dlh predstavuje sumu 139,22 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len k zaplateniu tejto sumy a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v aktuálnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15 dní od zaslania listu o zosplatnení úveru t.j. od 15.3.2014. k zosplatneniu úveru došlo pričom v súlade s ustanovením § 565 OZ. Súd preto priznal úroky z omeškania odo dňa 15.3.2014 bez toho, aby ich kapitalizoval za obdobie do podania návrhu t.j. do 3.12.2014 tak, ako to zrealizoval žalobca.

Pre úplnosť súd dodáva, že aj výška dohodnutého zmluvného úroku 40,29 % p.a. je podľa názoru súdu neprimeraná a je v rozpore so zásadou dobrých mravov. Súd totiž z internetovej stránky NBS zistil, že pri spotrebiteľských úveroch vo februári 2013 s dobou splatnosti do 1 roka bola priemerná úroková sadzba 13,43% p.a. a s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 14,97% p.a. Dohodnutý úrok teda takmer trojnásobne presahoval spomínanú priemernú úrokovú sadzbu v bankách. Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v

rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika, pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, preto aj v danom prípade súd dospel k záveru o neplatnosti dohody o úrokoch s poukazom na § 39 OZ v návaznosti na § 3 ods. 1 a § 41 OZ.

Žalobca si uplatnil v rámci žalovanej sumy aj zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur s poukazom na hlavu 18 úverových zmluvných podmienok jeho právneho predchodcu.

Podľa hlavy 18 bodu 2 v prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur.

Zmluvná pokuta je upravená v § 544 OZ.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Je teda nepochybné, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, inak je neplatná s poukazom na § 40 ods. 1 OZ. Každá zmluva je pritom ukončená podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojim podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad jeho podpisom. V tomto konkrétnom prípade ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy podpísanej účastníkmi, konkrétne v úverových podmienkach právneho predchodcu žalobcu a preto podľa súdu nedošlo k uzavretiu písomnej dohody o zmluvnej pokute. V tejto súvislosti možno poukázať aj na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.US 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, avšak ten bol v prevažnej časti uplatneného nároku neúspešný, preto mu náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.